

**ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ**

**УКРАЇНСЬКИЙ МОВНО-ЛІТЕРАТУРНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
ІМЕНІ Г.Ф. КВІТКИ-ОСНОВ'ЯНЕНКА**

ФІЛОЛОГІЯ ХХІ СТОЛІТТЯ

**Збірник наукових праць
студентства й наукової молоді**

2022-2023

ЗМІСТ

<i>Лексика тюркського походження в лінгвістичному дискурсі та літературно-художніх текстах (зауваження щодо семантики й класифікації)</i> Бирченко Наталія	6
<i>Семантика ФО з компонентом на позначення «душа»</i> Брік Наталія	11
<i>Вербальна репрезентація концепту щастя в поетичній творчості Лесі Українки</i> Вагаршакян Яна	13
<i>Формування риторичної компетентності в старшокласників</i> Варава Діана	17
<i>Погляд: вербалізація невербаліки засобами української фразеології</i> Вейна Анастасія	19
<i>Образ жінки-детектива в романах Андрія Кокотюхи «Життя на карту. Київська сициця» та «Зламани іграшки»</i> Горелова Марія	22
<i>Навчальна доцільність лепбука як кінцевого продукту проєктивної діяльності у вивченні мовних явищ</i> Гусенко Крістіна	23
<i>Вербалізація невербаліки як феномен медіалінгвістики</i> Гутченко Юлія	26
<i>Мовна субкатегорія «одиночності» у поезіях І. Світличного</i> Дечко Анастасія	29
<i>Вербалізація концепту доля у творчості Ліни Костенко</i> Ельшейдт Анастасія	33
<i>Образ мінні у романі Теодора Драйзера «Сестра Керрі»</i> Колесник Марія	35
<i>Світоглядні погляди та ідеї Миколи Хвильового як домінанта художнього світу письменника</i> Коршунова Марія	38

Горєлова Марія

Харків, ХНПУ імені Г.С. Сковороди

Наук. кер.: к. філол. н., проф. Р.В. Мельников

**Образ жінки-детектива в романах Андрія Кокотюхи
«Життя на карту. Київська сищиця» та «Зламани іграшки»**

Цикл детективів А. Кокотюхи, представлений зокрема творами «Життя на карту. Київська сищиця» та «Зламани іграшки», за жанровими ознаками можна потрактувати як взірць «жіночого детективу». Цей жанр постав як реакція на поширення феміністичного руху в американському суспільстві.

Успіх «жіночого детективу» як у жінок, так і у чоловіків пояснюється тим, що такі твори руйнують як гендерні стереотипи, так і стереотипи самого детективу як жанру. Центр уваги зміщується саме розум, вправність і незалежність жінки-детектива, це її нова роль у суспільстві, яку вона сама для себе вибрала, зважаючи на свої здібності. Традиційно головна героїня – це або молода, приваблива, розумна, але самотня жінка-полісмен або приватний детектив – жінка бальзаківського віку, непривабливої зовнішності, і хоч детективна діяльність для неї хобі, вона здатна розв'язувати найскладніші задачі.

У доробку А. Кокотюхи чимало класичних «чоловічих» детективних творів, утім, у романах «Життя на карту. Київська сищиця» та «Зламани іграшки» він пропонує ще незвичну для української літератури модель саме «жіночого детективу», де в центрі гостросюжетної оповіді образ жінки-детектива. Його героїня руйнує стереотипи про жінку як людини, що не тямить в суто чоловічих справах і їй невластиві такі таланти, як встановлення причинно-наслідкових зв'язків, ведення допитів, розслідування злочинів, бо це все виходить далеко за межі хатніх справ. Сищиця подається як жінка, що може бути і берегинею, і талановитим детективом, бо займається розв'язанням таємниці лиходійства лише за власним бажання і має до цього хист. Та все ж

суспільна думка має великий вплив і на цю жінку, що змушує її дотримуватися певних правил поведінки. Саме через такі правила героїню детективу «Життя на карту. Київська сищиця» Анну Вольську не допустили працювати слідчим у відділ, бо обіймають посади там суто чоловіка.

Образ жінки-детектива у творчості А. Кокотюхи спрямований на зміну стереотипів в українському суспільстві, пропонуючи «м'який перехід» від домінування в масовій свідомості, а від так і в літературі, – класичної жінки-господині до жінки, яка сама вирішує, чим насправді вона хоче займатись.

Гусенко Крістіна

Харків, ХНПУ імені Г.С. Сковороди

Наук. кер.: д. філол. н., проф. О.О. Маленко

Навчальна доцільність лепбука як кінцевого продукту проєктивної діяльності у вивченні мовних явищ

Увага педагогів і методистів (Дрюхіна О., Каліманов О., Маленко О., Пироженко Л., Пометун О., Яременко Л. та ін.) до освітніх проєктів як навчального й дидактичного інструменту зумовлена потребами часу й суспільства. Проєктивна діяльність у процесі навчання мови спрямована на розвиток в учнів умінь здійснювати колективне дослідження мовного матеріалу, застосовувати відповідні методи й прийоми (зокрема аналіз, синтез, зіставлення), систематизувати й типологізувати мовні явища, узагальнювати отримані результати.

При цьому, на думку науковців, метод проєктів «передбачає не тільки наявність суб'єктивно чи соціально значущої для учня проблеми, не просто її дослідження, пошук шляхів вирішення, а й практичне впровадження отриманих результатів у певному продукті навчально-дослідницької діяльності» [2: 2]. Отже, обов'язковим у реалізації навчального проєкту з мови має бути кінцевий продукт, різновидами якого є словник, покажчик, журнал,